

5
Kırsalın
Eğilimleri
Anlatıyor 4

Yaşlı Binek

Özge Şimşek

YAŞLI BİNEK

Yazan
Ö. Faruk ŞEHSUVAR

YAŞLI BİNEK

Varlıklar Peygamberimizi Anlatıyor

-1-

Copyright © Mustu Yayınları, 2006

Bu kitaptaki metin ve resimlerin, tamamının ya da bir kısmının, kitabı yayımlayan şirketin önceden yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır.

Bu kitabın resimleri daha önce Işık Yayınları tarafından basılan Talihli Binek adlı kitapta kullanılmıştır.

Editör

Osman KAPLAN

Görsel Yönetmen

Engin ÇİFTÇİ

Akademik İnceleme

Muhittin KÜÇÜK, Dr. F. Muharrem YILDIZ

Resimleyen

Logistic ART Sanat Destek Evi

Mizanpaj

Hasan AYDIN

Kapak

İsmail ABAY

ISBN

975-6031-35-2

Basım Yeri ve Yılı

Çağlayan Matbaası / İZMİR Tel: (0232) 252 20 96

Nisan 2006

Genel Dağıtım

Gökkuşuğu Pazarlama ve Dağıtım

Alayköşkü Cad. Nu.: 12 Çağaloğlu/İSTANBUL

Tel: (0212) 519 39 33 Faks: (0212) 519 39 01

Muştu Yayınları

Emniyet Mahallesi Huzur Sokak Nu.: 5

34676 Üsküdar/İSTANBUL

Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20

www.mustu.com

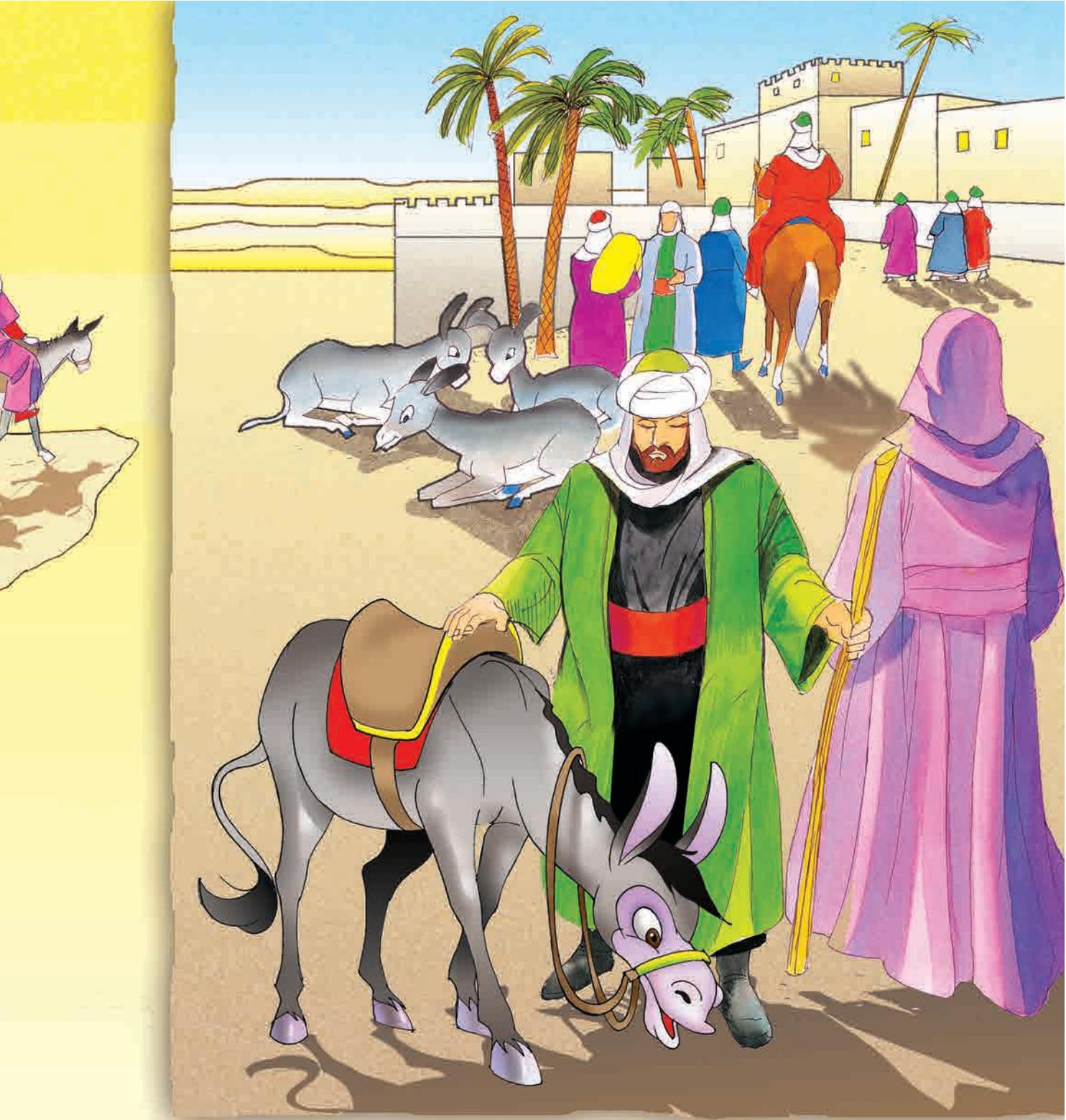
İşıl işıl güzel bir gündü. Tabiat, baharın gelişiyle yeşil gömleğine bürünmüştü. Bulutlar beyaz beyaz tebessüm eder gibiydi. Dağlar, heybetli duruşlarıyla etrafa güven veriyordu. Yeşil otlaklar nice hayvana bağırını açmış, sanki “Gelin, gelin, otlarımızdan yiyin.” diyordu.

Bu güzel çayıra sahipleri merkeplerini salmıştı. Merkepler, bir taraftan otuyorlar, bir taraftan da konuşuyorlardı. Aralarında en yaşlı olana sorular soruyorlardı:

– Sen hepimizden daha yaşlısın. Ama bizlerden çok daha dinç, neşeli ve hızlısın. Bu nasıl oluyor?

Yaşlı merkep onlara bakıp gülümsedi:

– Nasıl olacak? Elbette Mekke'ye gittiğimde başımdan geçen güzellikler sebebiyle böyle oldu. Gürbüzleştim, hız kazandım ve sanki gençleştim.

Genç merkepler merakla:

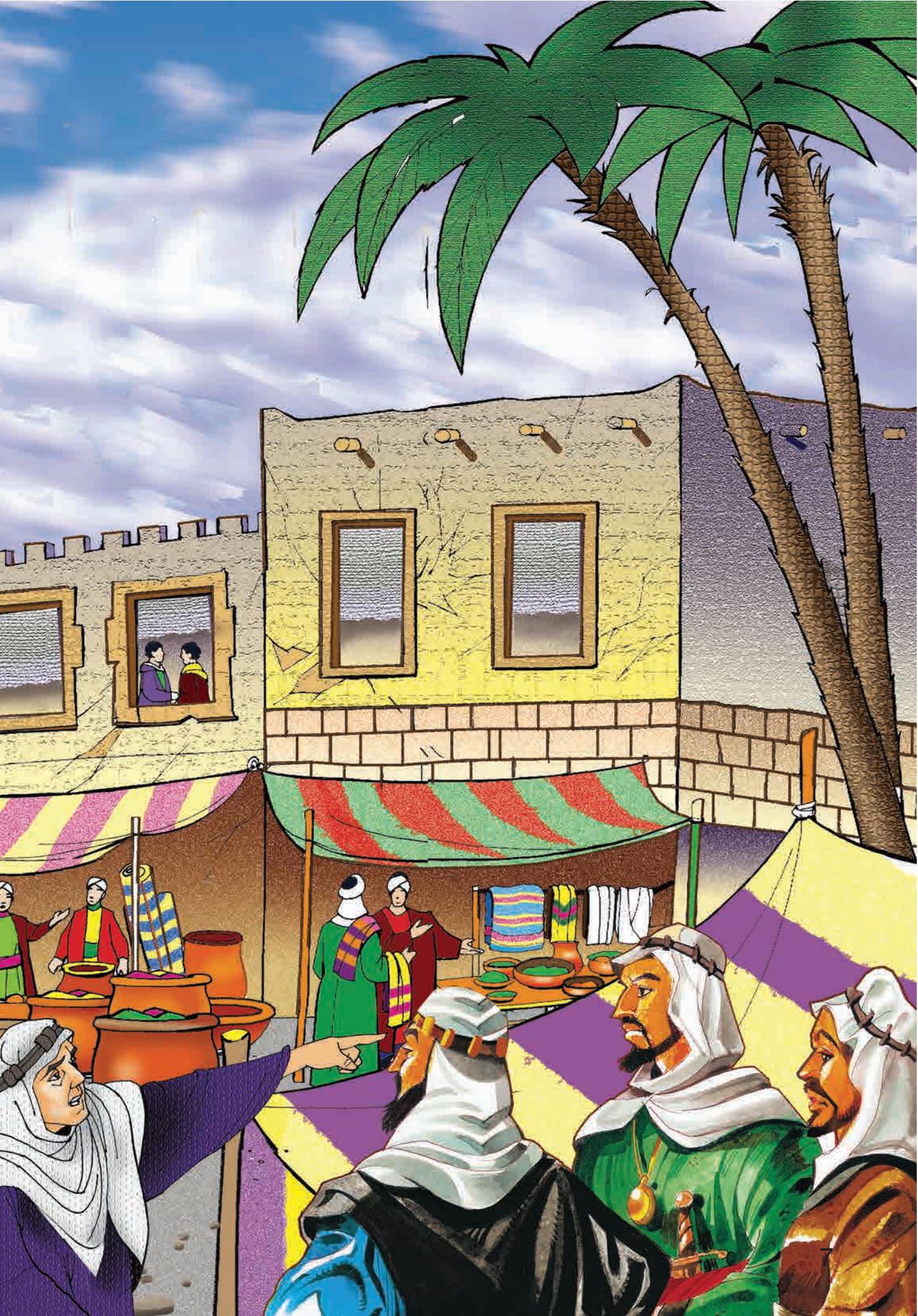
– Hangi güzellikler, diye sordular. Sonra da:

– Haydi, haydi anlat, diye yaşlı merkebe yalvardılar.

Yaşlı merkep öksürdü. Boğazını anlatacağı hatıra için iyice hazırladı ve söze başladı:

– Ben bildiğiniz gibi Sadoğulları kabilesinden Halime'nin bineğiym. Halime, kabilesinin diğer hanımları gibi her sene Mekke'ye gider ve sütannelik yapmak için çocuk arardı. Mekke'deki zenginler de çocuklarını işte bu sütannelere ücret karşılığında teslim ederlerdi. O sene Halime, Mekke'ye gitmekte gecikti. Mekke'ye vardığında bütün zenginler, çocuklarını emzirecek bir sütanne bulmuştu.

Halime, üzgün bir şekilde yürürken birden karşısına heybetli bir adam çıktı. Bu, Mekke'deki Kureyş kabilesinin lideri Abdülmuttalib idi. Halime'ye, "Benim yetim bir torunum var. Diğer kadınlar O'nu almak istemediler. Sen torunuma sütannelik yapmayı kabul eder misin? Umarım bu çocuk sayesinde eviniz bereketlenir." dedi.

Halime, bu teklife pek sevindi. Birlikte sözü edilen bebeğin evine gittiler. Halime yatağında uyuyan bebeğe baktı. Bebeğin yüzü ay gibi parlıyordu. O'nu sevmemek mümkün değildi. Halime, daha o anda kalbinde bu çocuğa karşı apayrı bir sevgi duydu.

Yaşlı merkep birkaç tutam ot koparıp tatlı tatlı yedikten sonra sözlerine devam etti:

– Sonra Halime benim üzerime bindi. Çocuk kucağındaydı. Birkaç adım atmıştım ki bana bir hâl oldu. Birdenbire damarlarıma güç ve bacaklarıma derman geldi. O anda hızım arttı. Halime de buna şaşırmişti. Bir taraftan seviniyor bir taraftan da, "Ne oluyor bu merkebe?" diyordu. Şaşırarak ne vardı ki? Kucağındaki çocuğu buna sebep. O ışıltılı gül çehreli ço-

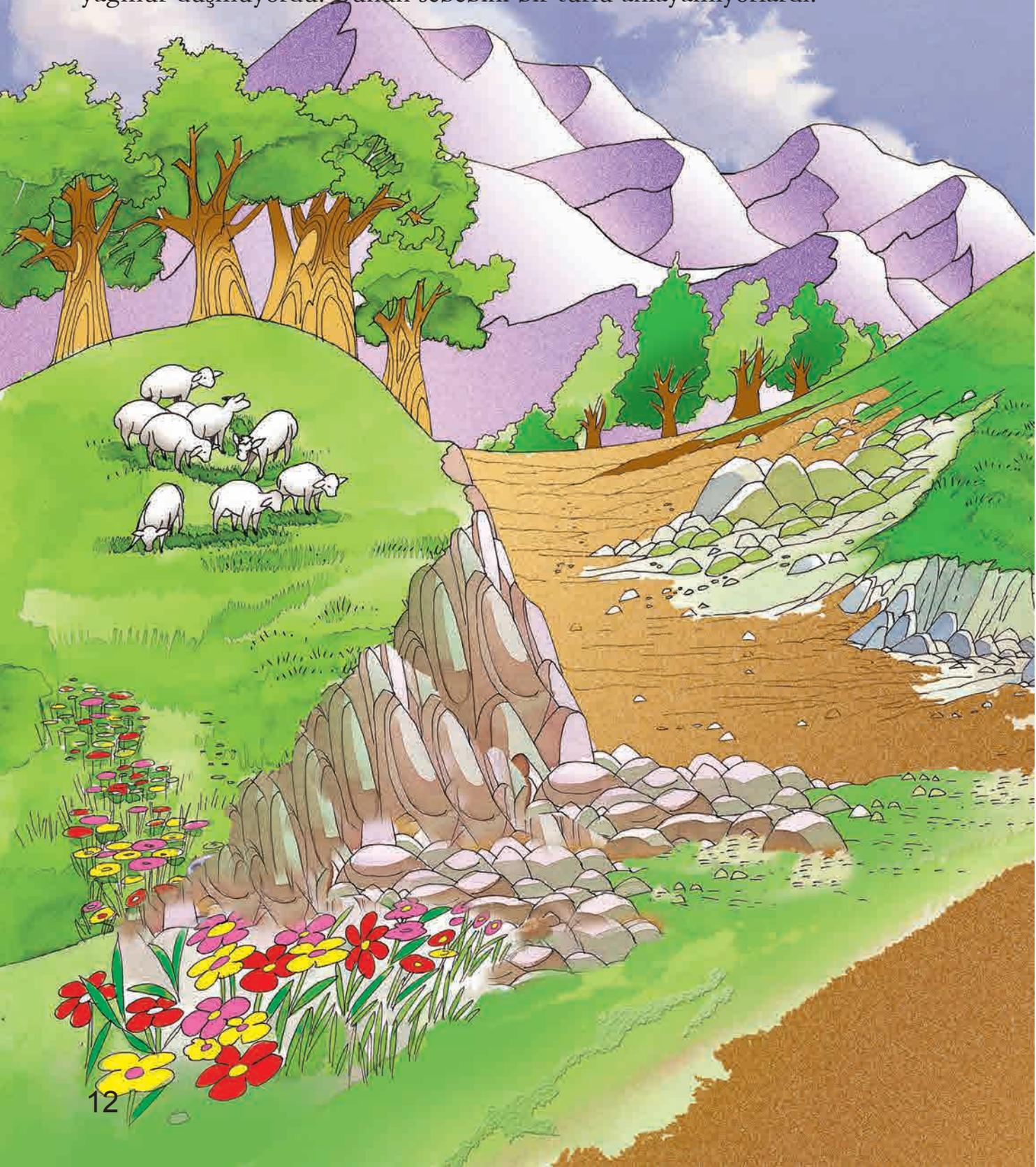

cuk bilemediğim bir yönden bana güç ve kuvvet gelmesine vesile oluyordu. Hatta şu yaşlı hâlimle yolda bütün yolcuları geçtim.

Halime çocukla birlikte köyüne dönmüştü. O günden sonra evlerine bereket ve bolluk geldi. Başta kocası olmak üzere bütün aile şaşkınlık içindeydi. Koyunlar bol bol süt vermeye, tavuklar sık sık yumurta yapmaya başladı. Tarlaları bol bol ürün verdi. Kaldırdıkları harmanlar sebebiyle ambarları ürünle doldu, taşı.

Bu durumu herkes konuşur olmuştı. Dağlarda çobanlar bile birbirine bu, bolluk ve bereketi soruyorlar ve buna ikna edici cevap arıyorlardı. Halime'nin hayvanları memelerinde bol bol süt ile evlerine dönüyorlardı. Kendi hayvanları niçin böyle çelimsizdi? Hâlbuki yedikleri ot aynıydı. Niçin onların tarlaları verimsizdi de Halimelerin tarlaları bol bol ürün veriyordu. Hâlbuki kuraklıkta onların tarlaları da su görmüyor, onlara da bir damla yağmur düşmüyordu. Bunun sebebini bir türlü anlayamıyorlardı.

Ama meselenin sırrı bir süre sonra çözüldü. Herkes yoksulluk içinde yaşarken Halime ve ailesinin böyle bolluk içinde yaşamasının sebebi anlaşılıyordu. Bu bereketin sebebi eve yeni gelen nur yüzlü çocuktur.

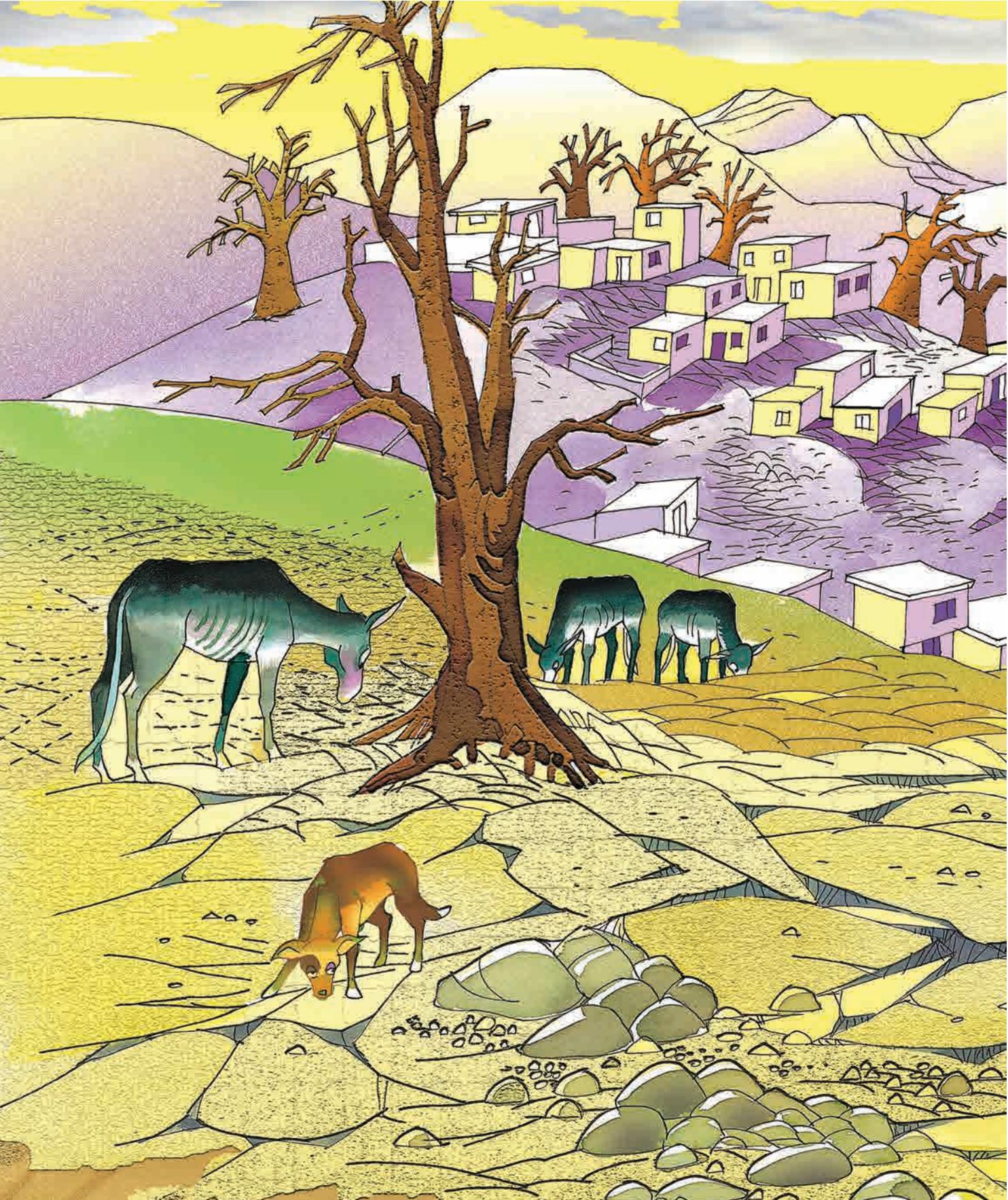
O yıllarda beldeyi kuraklık vurmuştu. Her tarafta kıtlık vardı. Sadoğulları bu duruma son vermek için bir rahip eşliğinde yağmur duasına çıkmaya karar verdiler. Uzun süre yapılan duadan sonra gökyüzünde tek bir bulut bile belirmedi. Orada bulunan yaşlı bir kadın Halimelerin evine bereket getiren

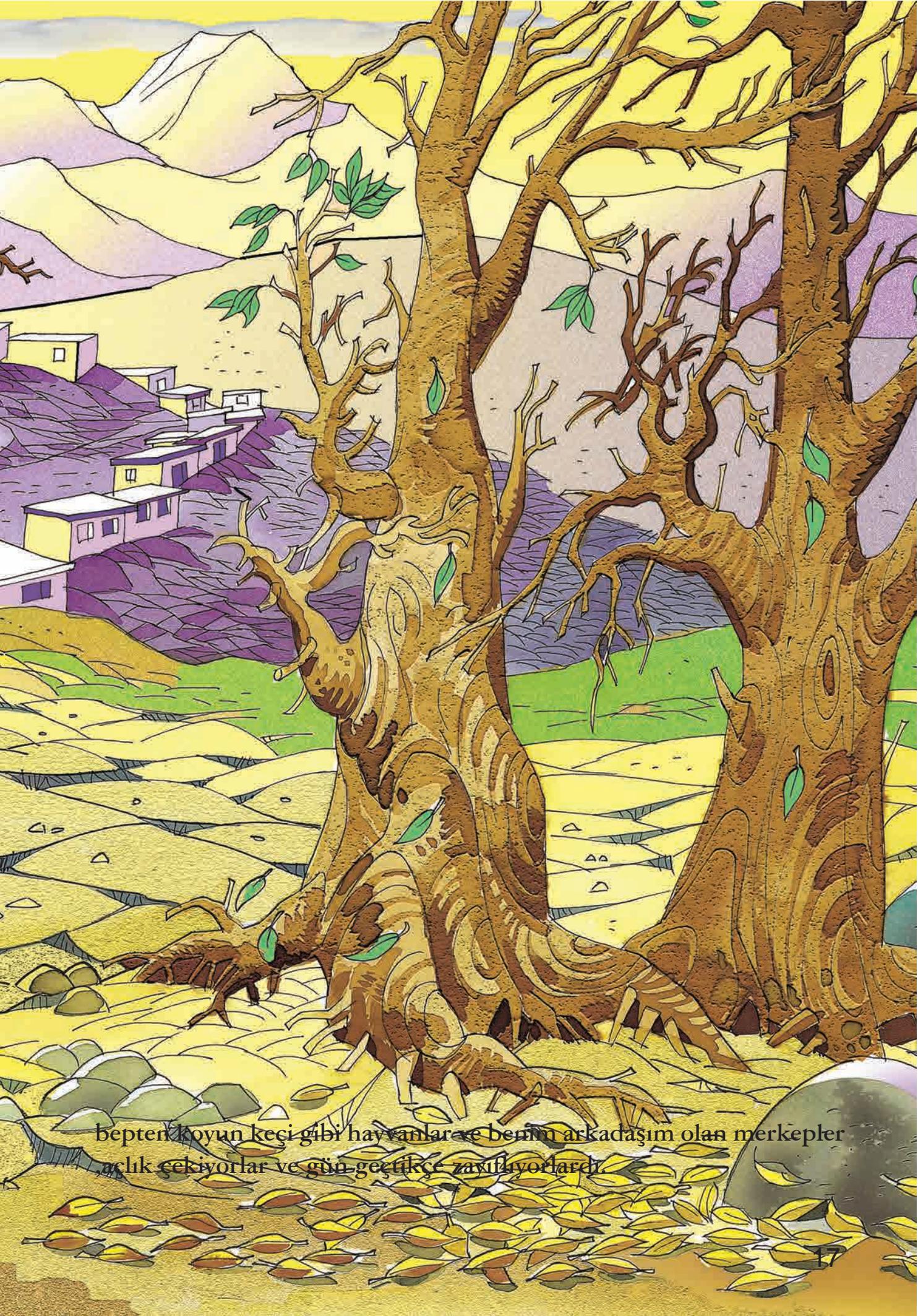
çocukla duanın tekrarlanmasını teklif etti. Daha sonra Halime, gönüllerine taht kurmuş olan çocuğu alıp dua edilen tepeye geri geldi.

Rahip, "Allah'ım, Halime'nin evine bereket getiren bu çocuğun yüzü suyu hürmetine beldemize yağmur ver, rahmet indir, bereket ihsan et! İhsan edeceğin bolluk ile yüzümüzü güldür." diye dua etti.

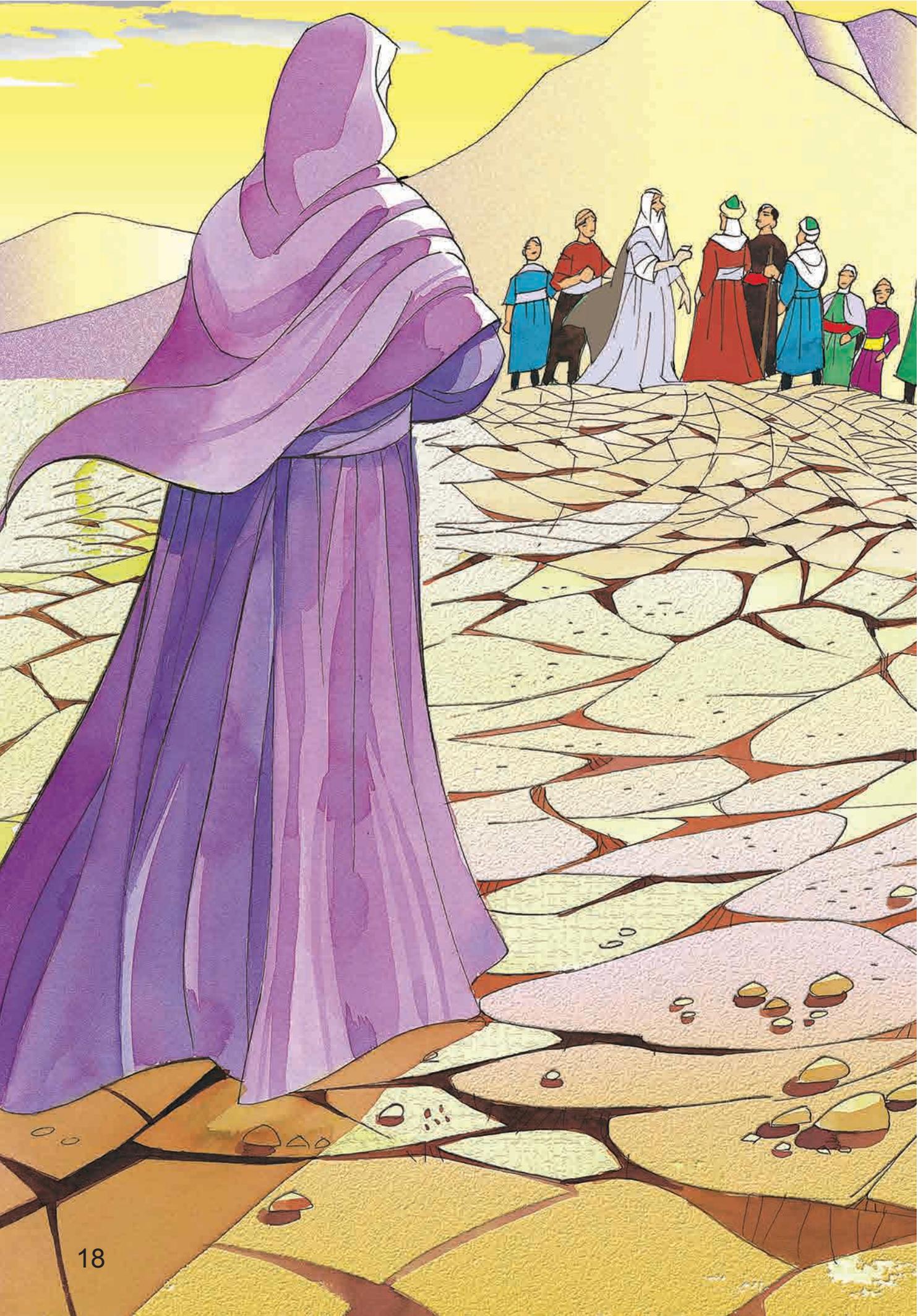

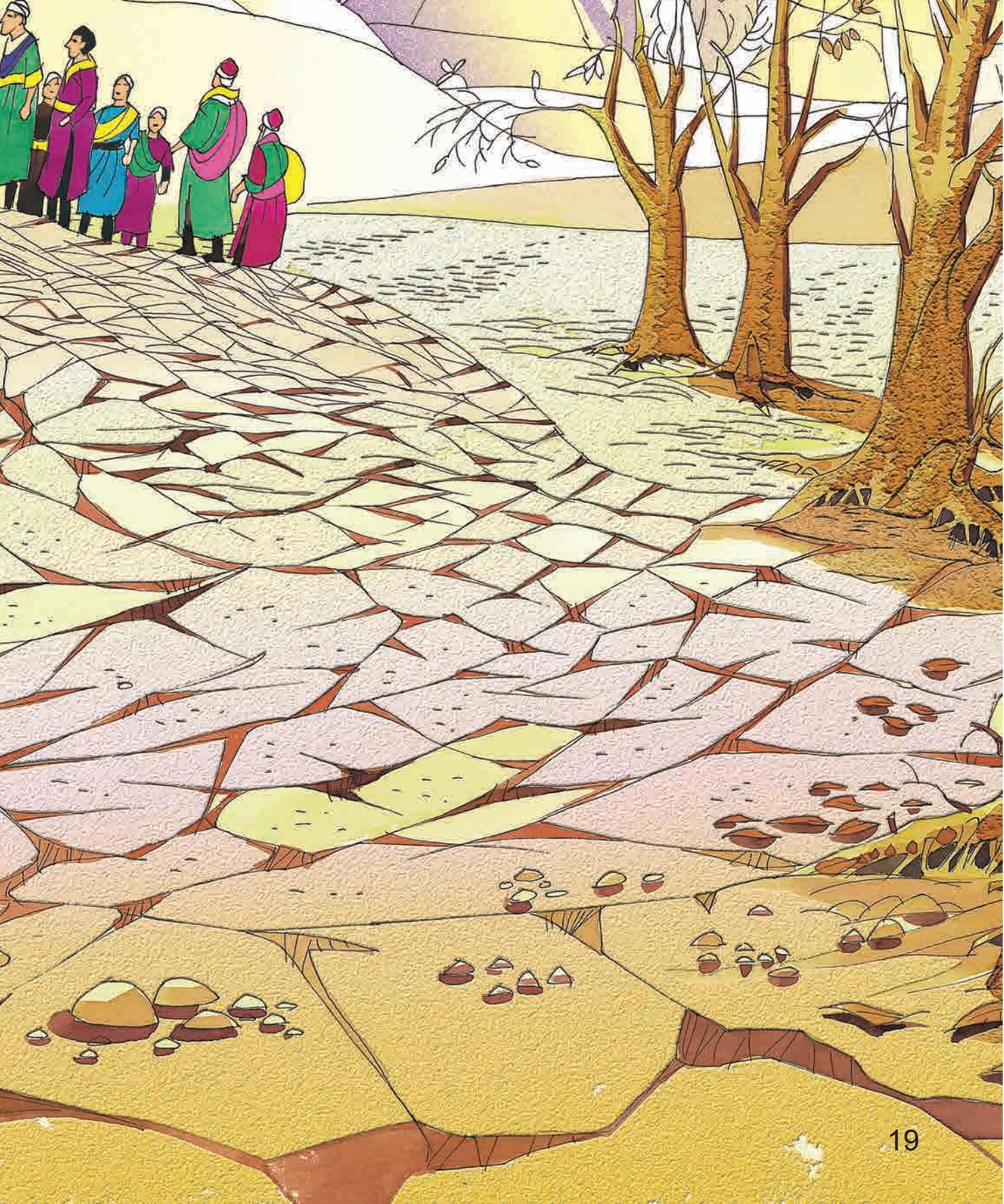
Ben, bu duayı ve insanların iniltili yakarışlarını kulağımınla duydum. İçim parçalandı. Gerçi bizim evimizde alabileceğine bir bolluk ve bereket vardı. Ama diğer aileler fakirlik içinde kıvranıyorlardı. Bu se-

bepten koyun keçi gibi hayvanlar ve benim arkadaşım olan merkepler
açlık çekiyorlar ve gün geçtikçe zavıtlıyorlardı.

Yağmur duası epey sürmüştü. Bir ara gökyüzünde bir kara bulut belirdi. Ardından bu bulut hızla büyümeye başladı. Bir süre sonra gökyüzü yağmur bulutlarıyla doldu. Sonra da bardaktan boşanırcasına yağmur yağmaya başladı.

Herkes sevinç içindeydi. Rahip gülüyor, insanlar mutluluktan ellerini havaya kaldırıp sevinç çılgınlıkları atıyorlardı. Sadoğulları, sanki bayram yapıyordu. Kuzular meleşiyor, inekler böğürüyor, tavuklar gıdıklamalarıyla bu sevince ortak oluyordu. Halime, elindeki gül yüzlü çocuğa bakıp gülümsedi. Çocuk da ona bakıp tatlı tatlı tebessüm ediyordu. Halime, bu yetimin kendi çocuğu olmasını ne kadar isterdi. Bu duygu onun gözlerinden, yüzündeki ışıltıdan rahatlıkla anlaşılıyordu.

Ama o bir stanneydi. Bir gün o ay yüzlü ocukdan ayrılacaktı. Bunları düşünen Halime'nin çehresi hznly bir hâl aldı. Ama bilmiyordu ki artık o günden sonra evlerindeki bereket bitmeyecekti. Hatta o kutlu misafirin ayak bastığı bütün evler, sokaklar, Őehirler bereket ve bolluğa kavuŐacaktı.

İşte böyle gençler. Benim başımdan geçen olay budur. Şimdi anladınız mı niçin hızlı yürürüm; niçin böyle dinç, gürbüz ve kuvvetliyim.

Merkepler hep bir ağızdan:

– Şimdi anladık bizden daha dinç ve gürbüz oluşunun sebebini, dediler.

Bunları söylerken bir taraftan meradaki yemyeşil taze otlardan yiyorlar, bir taraftan da " Keşke bu yaşlı merkep gibi talihli olabilseydik." diye iç geçiriyorlardı.

Merkeplerle birlikte bu hikâyeyi dinleyen kuzular da talihli merkebin etrafını sardılar. O gün çobanları gelene kadar onunla birlikte otladılar.

